

درخت پست. وارد فضا شد
و کفش را به زحمت گرفت.
شاخماه به خانه برگشت. جعبه‌ی
بزرگی برداشت. آن را چهار قسمت کرد.
جعبه را گوشه‌ی اتاقش گذاشت. شب شده
بود و او دیگر نمی‌توانست بیرون برود و با
دوستانش بازی کند.

شاخماه همه‌ی کفش‌هایش را توی جعبه گذاشت.
خیالش راحت بود که فردا می‌داند کفش‌هایش کجاست
و به موقع برای بازی می‌رود. غذایش را خورد و خوابید.

سمیه خالقی

بهار خوش نیت